

венъ съ втората редица, временно на лѣвия брѣгъ на рѣката, при заставата № 9. Той се прехвърли при първата редица въ 21 часа вечерята.

Презъ деня в. Остра Чука бѣ обстрелвана отвреме-навреме съ тежки и срѣднокалибрни снаряди (всичко около 300). Тази стрелба разкъса намѣстата телената мрежа и образува три прохода презъ сжщата. Тѣзи повреди, обаче, били забелязани отъ противника, и, следъ като се мръкна, единъ неговъ взводъ начена да замрежва проходите. Тѣй като нашата артилерия не стреляше, противниковиятъ взводъ свободно вършеше своята работа. Въ сжщото време нашиятъ патрулъ се промѣкваше къмъ своя обектъ. . . Силниятъ вѣтъръ, който задуха тази вечеръ, заглушаваше шума на дебнеция нападателъ. . . Въ единъ мигъ върху в. Остра Чука се извиха грѣмотевиците на унищожителния артилерийски огънь: часътъ бѣ станалъ вече 10 и 40 минути. . . Случайно изненаданиятъ противниковъ взводъ понесе значителни жертви, и се хвърли въ окопитѣ си. Малко следъ това, обаче, въ сжщитѣ окопи се нахвърляха и нападателитѣ. Тѣ отъ единъ часъ се притаяваха на 100—150 крачки отъ противниковия окопъ, и будно следѣха какво става около него. Фелдфебелтъ Димитровъ, залегналъ въ срѣдата на първата редица, а под-офицерътъ Гьоревъ — въ срѣдата на втората, бѣха готови всѣка секунда да скочатъ напредъ. Поради това, сжщия мигъ, въ който почувствуваха пренасянето на артилерийския огънь, тѣ вдигнаха хората си, и смѣло се вмъкнаха въ противниковата позиция, дето начена ожесточенъ бой. . . Самото втурване стана на три групи: срѣдна, дѣсна и лѣва.

Срѣдната група, водена отъ фелдфебела Димитровъ, започва бой въ позицията и навлѣзе въ окопа отъ втората линия, дето се съпротивляваха множество противникови стрелци. . . Една бомба се удря въ каската на фелдфебела, ранява го въ главата, и той излиза отъ строя. . . Дѣсната група, водена отъ кандидатъ-подофицера Илия Генчевъ Илиевъ, се насочва къмъ западното скривалище, и, следъ упорита борба съ противника, залавя едно следъ друго двама пленника и ги отвлеча къмъ нашитѣ позиции. . . Лѣвата група, водена отъ признатия храбрецъ кандидатъ-подофицеръ Ангелъ Ангеловъ Самоводски, се устремява къмъ източното скривалище, дето се разиграва най-ожесточената борба. Кандидатъ подофицерътъ Ангеловъ влиза въ ржчна борба съ водача на противошурмовата противникова група. Последниятъ, обаче, е ударенъ въ главата отъ ефрейтора Харитонъ Радевъ, пада и изтървава своята бомба. . . Въ боричкащата се група бомбата изтрѣщава, разкъсва противниковия боецъ и тежко наранява въ корема юначния кандидатъ-подофицеръ Ангеловъ. Но вече е подаденъ сигналъ за събиране и изтегляне на патрула, и лѣвата група вдига тежкоранения кандидатъ-подофицеръ¹⁾, и, заедно съ нѣкои трофеи, се спуска къмъ политѣ на Остра Чука, дето се събира съ другитѣ групи. Преградниятъ противниковъ огънь не попрѣчи на патрула да се прибере на позицията.

¹⁾ Следъ два дена героятъ кандидатъ-подофицеръ Ангелъ Ангеловъ Самоводски почина отъ тежкитѣ си рани.